

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **K.M.**,
skazanego z art. 13 1 k.k. w zw. z art. 148 §3 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 11 lutego 2026 r.,
wniosków obrońców skazanego o wstrzymanie wykonania
wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z dnia 18 września 2025 r., sygn. akt II AKa 208/25,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Opolu
z dnia 19 marca 2025 r., sygn. akt III K 112/24,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł:
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji obrońców skazanego sformułowano wnioski o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 września 2025 r., sygn. akt II AKa 208/25, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 19 marca 2025 r., sygn. akt III K 112/24, powołując się na wysokie prawdopodobieństwo zasadności podniesionych zarzutów oraz wskazując na negatywne konsekwencje wynikające z wykonania prawomocnego wyroku, którym orzeczono karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wnioski o wstrzymanie wykonania wyroku nie zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Jak wskazuje się w orzecznictwie, wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wchodzi w grę wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okoliczności, a to z tego względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, który podlegają bezzwłocznemu wykonaniu. Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę zarzutów podniesionych w kasacji i ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., V KK 145/14, LEX nr 1566739; zob. też np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 14 czerwca 2018 r., II KK 178/18, LEX nr 2506098; 4 października 2012 r., II KK 56/12, LEX nr 1220820, z dnia 25 stycznia 2006 r., V KK 476/05, OSNwSK 2006/1/196, z dnia 8 września 2004, V KK 214/04, OSNwSK 2004/1/1513*). Ponadto należy mieć na względzie to, czy wykonywanie orzeczenia nie narazi skazanego na poważne i w zasadzie niepowetowane dolegliwości, co w pierwszej kolejności odnosi się do odbywania kary pozbawienia wolności i może zaistnieć zwłaszcza w wypadku, gdy realnie rysuje się perspektywa uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18, LEX nr 2449778*).

W świetle zaprezentowanych poglądów judykatury, nie przesądzając kwestii trafności zarzutów podniesionych w kasacji, należy uznać, że na obecnym, wstępnym etapie postępowania ich zasadność nie jawi się jako oczywista bądź w wysokim stopniu prawdopodobna, lecz wymaga szczegółowej analizy, co nastąpi na rozprawie. Wolno na marginesie zauważyć, że oskarżyciel publiczny, w odpowiedzi na kasację, wniósł o uznanie jej za oczywiście bezzasadną. Trzeba też zaznaczyć, że sam fakt wystąpienia poważnych, negatywnych konsekwencji wobec skazanego, wynikający z wykonania prawomocnego wyroku, nie może stanowić

samodzielnej podstawy dla skorzystania przez Sąd Najwyższy z uprawnienia przewidzianego w art. 532 k.p.k.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

Kazimierz Klugiewicz

[WB]

[r.g.]